31986L0280

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 12 iunie 1986
privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările anumitor substanțe periculoase incluse în lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE

(86/280/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 100 și 235,

având în vedere Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității [1], în special articolul 6,

având în vedere propunerea Comisiei [2],

având în vedere avizul Adunării [3],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social [4],

întrucât, pentru a proteja mediul acvatic al Comunității împotriva poluării cu anumite substanțe periculoase, articolul 3 din Directiva 76/464/CEE prevede un sistem de autorizare prealabilă care să stabilească standardele de emisie pentru evacuarea substanțelor cuprinse în lista I din anexa la directiva menționată; întrucât articolul 6 din directiva menționată prevede stabilirea valorilor limită pentru astfel de standarde de emisie, precum și obiectivele de calitate pentru mediul acvatic afectat de evacuările acestor substanțe;

întrucât statele membre au obligația de a aplica valorile limită, cu excepția cazurilor în care recurg la obiectivele de calitate;

întrucât substanțele periculoase prevăzute de prezenta directivă au fost alese în principal pe baza criteriilor prevăzute de Directiva 76/464/CEE;

întrucât, deoarece poluarea cauzată de evacuarea acestor substanțe în mediul acvatic se produce într-un mare număr de sectoare industriale, este necesar să se stabilească pentru evacuări valori limită specifice în funcție de tipul sectorului industrial, precum și obiective de calitate pentru mediul acvatic în care sunt evacuate aceste substanțe;

întrucât scopul valorilor limită și al obiectivelor de calitate este de a elimina poluarea diferitelor părți ale mediului acvatic care ar putea fi afectate de evacuările unor astfel de substanțe;

întrucât astfel de valori limită și obiective de calitate trebuie prevăzute în acest scop, și nu cu intenția de a stabili norme referitoare la protecția consumatorului sau la comercializarea produselor din mediul acvatic;

întrucât, pentru a li se permite statelor membre să demonstreze că obiectivele de calitate sunt îndeplinite, trebuie să se prevadă raportarea către Comisie a fiecărui obiectiv de calitate selectat și pus în practică;

întrucât este necesar ca statele membre să vegheze ca măsurile adoptate în aplicarea prezentei directive să nu aibă ca efect creșterea poluării solului și a aerului;

întrucât, în plus, în sensul aplicării eficiente a prezentei directive, trebuie prevăzută monitorizarea de către statele membre a mediului acvatic afectat de evacuările de substanțe menționate; întrucât Directiva 76/464/CEE nu prevede competențele pentru instituirea unei astfel de monitorizări; întrucât, deoarece competențele de acțiune specifice necesare nu au fost prevăzute de tratat, trebuie invocat articolul 235;

întrucât, în cazul unor surse majore de poluare cu aceste substanțe, altele decât sursele care intră sub incidența valorilor limită comunitare sau a standardelor de emisie naționale, trebuie elaborate programe speciale pentru eliminarea poluării; întrucât Directiva 76/464/CEE nu prevede competențele de acțiune necesare; întrucât, deoarece competențele de acțiune specifice necesare nu au fost prevăzute de tratat, trebuie invocat articolul 235;

întrucât, având în vedere că apele subterane fac obiectul Directivei 80/68/CEE [5], acestea pot fi excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive;

întrucât, în vederea aplicării eficiente a prezentei directive, este important ca, la fiecare cinci ani, Comisia să transmită Consiliului o evaluare comparativă a aplicării acesteia de către statele membre;

---

[1] JO L 129, 18.5.1976, p. 23.
[2] JO C 70, 18.3.1985, p. 15.
[3] JO C 120, 20.5.1986.
[4] JO C 188, 29.7.1985, p. 19.
[5] JO L 20, 26.1.1980, p. 43.

întrucât prezenta directivă va trebui adaptată și completată, la propunerea Comisiei, având în vedere evoluția cunoștințelor științifice legate în principal de toxicitatea, persistența și acumularea substanțelor vizate în organisme vii și în sedimente sau dacă se produce o îmbunătățire a celor mai bune mijloace tehnice disponibile; întrucât este necesar, în acest scop, să se prevadă completarea prezentei directive cu dispoziții privind alte substanțe periculoase, precum și modificarea conținutului anexelor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Prezenta directivă:

— în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 76/464/CEE, stabilește valorile limită ale standardelor de emisie pentru substanțele prevăzute la articolul 2 litera (a) din evacuările provenind de la instalații industriale, definite la articolul 2 litera (e) din prezenta directivă;

— în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 76/464/CEE, stabilește obiectivele de calitate pentru substanțele prevăzute la articolul 2 litera (a) din prezenta directivă în mediul acvatic;

— în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 76/464/CEE, stabilește termenele limită pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute de autorizațiile acordate de autoritățile competente din statele membre în cazul evacuărilor existente;

— în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Directiva 76/464/CEE, stabilește metodele de măsurare de referință, în vederea determinării conținutului de substanțe prevăzute la articolul 2 litera (a) din prezenta directivă din evacuări și din mediul acvatic;

— în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Directiva 76/464/CEE, instituie o procedură de control;

— solicită statelor membre să coopereze în cazul evacuărilor care afectează apele mai multor state membre;

— solicită statelor membre să elaboreze programe în vederea prevenirii sau a eliminării poluării care rezultă din sursele menționate la articolul 5;

— prevede, în anexa I, un set de dispoziții generale aplicabile tuturor substanțelor prevăzute la articolul 2 litera (a), cu privire la, în special, valorile limită pentru standardele de emisie (rubrica A), obiectivele de calitate (rubrica B) și metodele de măsurare de referință (rubrica C);

— stabilește, în anexa II, o serie de dispoziții speciale aplicabile fiecărei substanțe în parte, detaliind și completând rubricile respective.

(2) Prezenta directivă este aplicabilă apelor menționate la articolul 1 din Directiva 76/464/CEE, cu excepția apelor subterane.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

(a) „substanțe” înseamnă:

substanțele periculoase aparținând familiilor și grupelor de substanțe care figurează în lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE, care figurează în anexa II la prezenta directivă;

(b) „valori limită” înseamnă:

valorile stabilite pentru fiecare dintre substanțele menționate la litera (a), care figurează în anexa II rubrica A;

(c) „obiective de calitate” înseamnă:

cerințele stabilite pentru fiecare dintre substanțele menționate la litera (a), care figurează în anexa II rubrica B;

(d) „tratarea substanțelor” înseamnă:

orice proces industrial care presupune producerea, prelucrarea sau utilizarea substanțelor menționate la litera (a) sau orice alt proces industrial în care prezența acestor substanțe este inerentă;

(e) „instalație industrială” înseamnă:

orice instalație în care se efectuează tratarea substanțelor menționate la litera (a) sau a oricărei alte substanțe care conține substanțele menționate la litera (a);

(f) „instalație existentă” înseamnă:

orice instalație industrială care este în funcțiune după 12 luni de la data notificării prezentei directive sau, după caz, după 12 luni de la data notificării oricărei directive care o modifică și care se referă la astfel de instalații;

(g) „instalație nouă” înseamnă:

— orice instalație industrială care intră în funcțiune după mai mult de 12 luni de la data notificării prezentei directive sau, după caz, după 12 luni de la data notificării directivei care o modifică și care se referă la astfel instalații;

— orice instalație industrială existentă a cărei capacitate de tratare a substanțelor a fost mărită semnificativ după 12 luni de la data notificării prezentei directive sau, după caz, după 12 luni de la data notificării directivei care o modifică și care se referă la astfel de instalații.

Articolul 3

(1) Valorile limită, termenele limită până la care acestea trebuie atinse și procedura de control pentru evacuări sunt stabilite în anexe, la rubrica A.

(2) Valorile limită se aplică în mod normal în punctul în care apele reziduale care conțin substanțele menționate la articolul 2 litera (a) părăsesc instalația industrială.

Dacă se consideră necesar ca, în cazul anumitor substanțe, să se prevadă alte puncte în care să se aplice valorile limită, aceste puncte vor fi stabilite la anexa II.

În cazul în care apele uzate care conțin aceste substanțe se tratează în afara instalației industriale, într-o instalație de tratare destinată eliminării acestora, statul membru poate permite ca valorile limită să fie aplicate în punctul în care apele uzate părăsesc instalația de tratare.

(3) Autorizațiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 76/464/CEE trebuie să cuprindă dispoziții la fel de stricte ca și cele stabilite la rubrica A din anexele la prezenta directivă, cu excepția cazului în care statul membru se conformează dispozițiilor articolului 6 alineatul (3) din Directiva 76/464/CEE, pe baza rubricii B din anexele la prezenta directivă.

Autorizațiile sunt reexaminate cel puțin la fiecare patru ani.

(4) Fără a aduce atingere obligațiilor care rezultă din alineatele (1), (2) și (3) și dispozițiilor Directivei 76/464/CEE, statele membre pot acorda autorizații pentru instalațiile noi numai în cazul în care aceste instalații aplică standardele care corespund celor mai bune mijloace tehnice disponibile, dacă acest lucru este necesar pentru eliminarea poluării în conformitate cu articolul 2 din directiva menționată sau pentru prevenirea denaturării concurenței.

În cazurile în care, din motive tehnice, măsurile preconizate nu sunt conforme cu cele mai bune mijloace tehnice disponibile, oricare ar fi metoda pe care o adoptă, statul membru furnizează Comisiei, înainte de acordarea oricărei autorizații, o justificare a acestor motive.

Comisia transmite de îndată aceste justificări celorlalte state membre și le adresează un raport cât mai curând posibil, precizându-și opinia asupra derogării menționate în al doilea paragraf. Dacă este necesar, Comisia prezintă Consiliului propunerile corespunzătoare.

(5) Metoda de analiză de referință pentru detectarea prezenței substanțelor menționate în articolul 2 litera (a) este descrisă la rubrica C din anexa II. Pot fi utilizate și alte metode, cu condiția ca limitele de detecție, precizia și acuratețea acestor metode să fie cel puțin la fel de riguroase ca și cele prevăzute la rubrica C din anexa II.

(6) Statele membre veghează ca măsurile adoptate în aplicarea prezentei directive să nu antreneze o creștere a poluării cu aceste substanțe în alte medii, în special în sol și în aer.

Articolul 4

Statele membre în cauză asigură monitorizarea mediului acvatic afectat de evacuările din instalații industriale și din alte surse de evacuări semnificative.

În cazul evacuărilor care afectează apele mai multor state membre, statele membre în cauză cooperează în vederea armonizării procedurilor de monitorizare.

Articolul 5

(1) Pentru substanțele la care se face referire în mod specific la anexa II, statele membre elaborează programe speciale în vederea prevenirii sau a eliminării poluării care rezultă din surse semnificative de astfel de substanțe (inclusiv surse multiple și difuze), altele decât sursele de evacuări supuse regimului valorilor limită comunitare sau al standardelor de emisie naționale.

(2) Programele trebuie să cuprindă, în special, cele mai adecvate măsuri și tehnici, pentru a asigura înlocuirea, reținerea și/sau reciclarea substanțelor menționate la alineatul (1).

(3) Programele speciale trebuie puse în aplicare în termen de cel mult cinci ani de la data notificării directivei care menționează în mod specific substanța în cauză.

Articolul 6

(1) Comisia face o evaluare comparativă a aplicării prezentei directive de către statele membre pe baza informațiilor furnizate de acestea în temeiul articolului 13 din Directiva 76/464/CEE, la cererea acesteia și de la caz la caz, în special în ceea ce privește:

— detaliile privind autorizațiile care stabilesc standardele de emisie pentru evacuările de substanțe;

— inventarul substanțelor evacuate în apele menționate la articolul 1 alineatul (2);

— respectarea fie a valorilor limită, fie a obiectivelor de calitate prevăzute la rubricile A și B din anexa II;

— rezultatele monitorizării, menționate la articolul 4, a zonei din mediul acvatic afectate de evacuări;

— programele de eliminare speciale menționate la articolul 5.

(2) Comisia transmite Consiliului evaluarea comparativă menționată la alineatul (1) la fiecare cinci ani și, pentru prima dată, în termen de patru ani de la data notificării prezentei directive.

(3) În cazul modificării cunoștințelor științifice referitoare în special la toxicitatea, persistența și acumularea substanțelor menționate la articolul 2 litera (a) în organisme vii și sedimente sau dacă se produce o îmbunătățire a celor mai bune mijloace tehnice disponibile, Comisia prezintă Consiliului propuneri adecvate, în vederea întăririi, dacă este necesar, a valorilor limită și a obiectivelor de calitate sau în vederea stabilirii unor valori limită și a unor obiective de calitate suplimentare.

Articolul 7

(1) Statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 1988. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre, de îndată după adoptare, textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 12 iunie 1986.

Pentru Consiliu

Președintele

P. WINSEMIUS

ANEXA I

DISPOZIȚII GENERALE

Prezenta anexă este împărțită în trei rubrici care cuprind dispozițiile generale aplicabile substanțelor:

— A: valori limită pentru standardele de emisie;

— B: obiective de calitate;

— C: metode de măsurare de referință.

Dispozițiile generale sunt precizate și completate la anexa II printr-o serie de dispoziții speciale aplicabile fiecărei substanțe în parte.

RUBRICA A

Valorile limită, termenele limită până la care acestea trebuie atinse și procedura de control pentru evacuări

1. Valorile limită și termenele până la care acestea trebuie respectate sunt prevăzute la anexa II rubrica A, pentru diferitele tipuri de instalații industriale implicate.

2. Cantitățile de substanțe evacuate sunt exprimate în funcție de cantitatea de substanțe produse, prelucrate sau utilizate de instalația industrială în aceeași perioadă sau, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 76/464/CEE, în funcție de un alt parametru specific activității respective.

3. Valorile limită pentru instalațiile industriale care evacuează substanțele menționate în articolul 2 litera (a) și care nu apar la rubrica A din anexa II vor fi stabilite, dacă este necesar, de către Consiliu, într-o etapă ulterioară. Între timp, statele membre stabilesc, în mod autonom, în conformitate cu Directiva 76/464/CEE, standarde de emisie pentru evacuările unor astfel de substanțe. Aceste standarde trebuie să ia în considerare cele mai bune mijloace tehnice disponibile și nu trebuie să fie mai puțin stricte decât valorile limită comparabile cele mai apropiate prevăzute la rubrica A din anexa II.

   Dispozițiile prezentului paragraf se aplică și în cazurile în care o instalație industrială desfășoară activități diferite de cele prevăzute la rubrica A din anexa II, care ar putea fi la originea evacuărilor de substanțe menționate la articolul 2 litera (a).

4. Valorile limită exprimate în termeni de concentrație care, în principiu, nu trebuie depășite, sunt prevăzute la anexa II rubrica A, în funcție de instalațiile industriale. Valorile limită exprimate prin concentrații maxime nu pot fi în nici un caz, atunci când nu constituie singurele valori aplicabile, mai mari decât valorile limită exprimate ca greutate, împărțite la necesarul de apă pe elementul caracteristic al activității poluante. Cu toate acestea, deoarece concentrația acestor substanțe în efluenți depinde de volumul de apă implicat, care diferă de la un proces la altul sau de la o instalație la alta, trebuie respectate în toate cazurile valorile limită exprimate în termeni de greutate a substanțelor evacuate, în funcție de parametrii caracteristici ai activității prevăzute la rubrica A din anexa II.

5. Pentru a verifica dacă evacuările de substanțe menționate la articolul 2 litera (a) respectă standardele de emisie, trebuie instituită o procedură de control.

   Procedura trebuie să prevadă prelevarea și analiza probelor, precum și măsurarea debitului evacuării și a cantității de substanțe tratate sau, după caz, măsurarea parametrilor caracteristici ai activității poluante, menționați la anexa II rubrica A.

   În special în cazurile în care cantitatea de substanțe tratate este imposibil de determinat, procedura de control se poate baza pe cantitatea de substanță care poate fi folosită în funcție de capacitatea de producție pentru care s-a acordat autorizarea.

6. Se recoltează o probă reprezentativă din cantitatea evacuată pe parcursul a 24 de ore. Cantitatea de substanțe evacuate într-o lună se calculează pe baza cantităților de substanțe evacuate zilnic.

Cu toate acestea, la anexa II sunt prevăzute praguri cantitative pentru evacuarea de anumite substanțe, praguri sub care statele membre pot aplica o procedură de control simplificată.

7. Prelevarea și măsurarea debitului, prevăzute la alineatul (5), se efectuează în mod normal în punctul în care se aplică valorile limită prevăzute la articolul 3 alineatul (2).

Cu toate acestea, dacă este necesar să se asigure conformarea acestor măsurări cu cerințele de la rubrica C din anexe, fiecare stat membru poate permite ca prelevările și măsurarea debitului să se efectueze într-un alt punct, situat înaintea celui în care se aplică valorile limită, cu condiția ca:

— măsurările respective să ia în considerare toate apele evacuate din instalație, care ar putea să fie poluate cu substanțele respective;

— verificările periodice să demonstreze că măsurările sunt întru totul reprezentative pentru cantitățile evacuate în punctul în care se aplică valorile limită sau că le sunt întotdeauna superioare.

RUBRICA B

Obiectivele de calitate, termenele până la care acestea trebuie atinse și procedura de control pentru respectarea lor

1. Pentru statele membre care pun în aplicare excepția prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 76/464/CEE, standardele de emisie pe care statele membre trebuie să le stabilească și să se asigure că sunt aplicate, în temeiul articolului 5 din respectiva directivă, trebuie prevăzute astfel încât să se respecte obiectivul sau obiectivele de calitate corespunzătoare dintre cele enumerate mai jos în zona afectată de evacuările de substanțe menționate la articolul 2 litera (a). Autoritatea competentă determină zona afectată în fiecare caz și selectează, dintre obiectivele de calitate enumerate în temeiul alineatelor (2) și (3), acel obiectiv sau acele obiective pe care le consideră adecvate, având în vedere destinația zonei afectate, ținând seama de faptul că obiectivul prezentei directive este de a elimina complet poluarea.

2. Pentru a elimina poluarea, definită de Directiva 76/464/CEE, și în temeiul articolului 2 din respectiva directivă, se stabilesc la rubrica B din anexa II obiectivele de calitate și termenele până la care acestea trebuie atinse.

3. Cu excepția cazurilor în care există alte precizări la rubrica B din anexa II, toate concentrațiile menționate ca obiective de calitate reprezintă media aritmetică a rezultatelor obținute pe parcursul unui an.

4. Dacă se stabilesc mai multe obiective de calitate pentru apa dintr-o zonă, calitatea apelor trebuie să fie suficient de bună pentru a îndeplini fiecare dintre aceste obiective.

5. Pentru fiecare autorizație acordată în aplicarea prezentei directive, autoritatea competentă precizează condițiile, normele de monitorizare și termenele limită pentru respectarea obiectivului sau a obiectivelor de calitate în cauză.

6. În conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Directiva 76/464/CEE, statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare obiectiv de calitate selectat și aplicat, cu privire la:

— punctele de evacuare și mijloacele de dispersie;

— zona în care se aplică obiectivul de calitate;

— amplasarea punctelor de prelevare;

— frecvența prelevării;

— metodele de prelevare și de măsurare;

— rezultatele obținute.

7. Probele trebuie recoltate dintr-un punct care să fie suficient de aproape de punctul de evacuare, astfel încât să fie reprezentativ pentru calitatea mediului acvatic în zona afectată de evacuări, iar frecvența prelevării trebuie să fie suficientă pentru a pune în evidență eventualele modificări ale mediului acvatic, având în vedere, în special, variațiile naturale ale regimului hidrologic.

RUBRICA C

Metodele de măsurare de referință și limita de detecție

1. În contextul prezentei directive se aplică definițiile din Directiva 79/869/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1979 privind metodele de măsurare și frecvența prelevării de probe și a analizării apei de suprafață destinate preparării apei potabile în statele membre [1].

2. Metodele de măsurare de referință pentru determinarea concentrațiilor substanțelor respective și limita de detecție pentru mediul respectiv sunt prevăzute la rubrica C din anexa II.

3. Limita de detecție, acuratețea și precizia metodei pentru fiecare substanță sunt precizate la rubrica C din anexa II.

4. Măsurarea debitului efluenților trebuie efectuată cu o acuratețe de ± 20 %.

[1] JO L 271, 29.10.1979, p. 44.

ANEXA II

DISPOZIȚII SPECIALE

1. Pentru tetraclorura de carbon

2. Pentru DDT

3. Pentru pentaclorofenol

Numerotarea substanțelor din lista cuprinsă în prezenta anexă corespunde listei celor 129 de substanțe din comunicarea transmisă de către Comisie Consiliului la 22 iunie 1982 ([1]).

Substanțele inserate ulterior în prezenta anexă și care nu figurează pe lista mai sus menționată vor fi numerotate în ordinea cronologică a includerii pe listă, începând cu numărul 130.

I. **Dispoziții speciale cu privire la tetraclorura de carbon (nr. 13)** ([2])

Nr. CAS 56-23-5 ([3])

([1]) JO C 176, 14.7.1982, p. 3.

([2]) Articolul 5 se aplică în special utilizării de tetraclorură de carbon în spălătoriile industriale.

([3]) Număr CAS (Chemical Abstract Service).

Rubrica A (13): Valori limită pentru standardele de emisie

Tipul instalației industriale (1) (2)	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca (3)		De respectat începând cu data de
		greutate	concentrație	
1. Producere de tetraclorură de carbon prin perclorurare	Lunar	(a) proces care implică spălare: 40 g CCl_4 per tonă din totalul capacității de producție de CCl_4 și percloretilenă	1,5 mg/l	1.1.1988
		(b) proces care nu implică spălare: 2,5 g/tonă	1,5 mg/l	
	Zilnic	(a) proces care implică spălare: 80 g/tonă	3 mg/l	
		(b) proces care nu implică spălare: 5 g/tonă	3 mg/l	
2. Producere de clormetani prin clorurarea metanului (inclusiv generarea electrolitică de clor la înaltă presiune) și din metanol	Lunar	10 g CCl_4 pe tonă de capacitate totală de producție de clormetani	1,5 mg/l	1.1.1988
	Zilnic	20 g/tonă	3 mg/l	
3. Producere de CFC (4)	Lunar	—	—	—
	Zilnic	—	—	—

(1) Dintre instalațiile industriale menționate la rubrica A punctul 3 din anexa I, se face referire în special la instalațiile care utilizează tetraclorura de carbon ca solvent.

(2) Dacă evacuările anuale nu depășesc 30 kg pe an, se poate introduce o procedură de control simplificată.

(3) Având în vedere volatilitatea tetraclorurii de carbon și pentru a se asigura respectarea dispozițiilor articolului 3 alineatul (6), în cazul proceselor care implică agitarea în aer liber a efluenților care conțin tetraclorură de carbon, statele membre solicită conformarea la valorile limită din amonte de instalația respectivă; statele membre asigură luarea în calcul a tuturor apelor care ar putea fi poluate.

(4) În prezent, nu este posibil să se adopte valori limită pentru acest sector. Consiliul adoptă astfel de valori limită într-o etapă ulterioară, hotărând la propunerea Comisiei.

Rubrica B (13): Obiective de calitate (1)

Mediu	Obiectiv de calitate	Unitate de măsură	De respectat începând cu data de
Ape interioare de suprafață	12	µg/l CCl_4	1.1.1988
Ape de estuar			
Ape litorale, altele decât apele de estuar			
Ape teritoriale			

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 6 alineatul (3) din Directiva 76/464/CEE, în cazurile în care nu există nici o dovadă care să indice existența unor probleme în îndeplinirea și menținerea permanentă a obiectivului de calitate stabilit mai sus, se poate introduce o procedură de control simplificată.

Rubrica C (13): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință pentru detectarea prezenței tetraclorurii de carbon în efluenți și în apă este gaz-cromatografia.

   Dacă nivelurile concentrației sunt mai mici de 0,5 mg/l, trebuie să se utilizeze un detector sensibil, limita de detecție (1) fiind în acest caz de 0,1 µg/l. Pentru niveluri ale concentrației de peste 0,5 mg/l, se acceptă o limită de detecție (1) de 0,1 mg/l.

2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de ± 50 % pentru o concentrație care este de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție (1).

II. **Dispoziții speciale pentru DDT (nr. 46)** (2) (3)

Nr. CAS 50-29-3 (4)

STANDSTILL: Concentrația de DDT în mediul acvatic, sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească în mod semnificativ în timp.

Rubrica A (46): Valori limită pentru standardele de emisie (1) (2)

Tipul instalației industriale (3) (4)	Tipul valorii medii	Valoare limită exprimată ca		De respectat începând cu data de
		g/tonă de substanțe produse, tratate sau utilizate	mg/l de apă evacuată	
Producere de DDT, inclusiv producerea acestor substanțe în același loc	Lunar	8	0,7	1.1.1988
	Zilnic	16	1,3	1.1.1988
	Lunar	4	0,2	1.1.1991
	Zilnic	8	0,4	1.1.1991

(1) În privința instalațiilor noi, cele mai bune mijloace tehnice disponibile trebuie să facă deja posibilă prevederea de standarde de emisie pentru DDT mai mici de 1 g/tonă de substanțe produse.

(2) Pe baza experienței dobândite prin punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia va prezenta Consiliului, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din prezenta directivă, în timp util, propuneri destinate stabilirii unor valori limită mai stricte care să intre în vigoare până în anul 1994.

(3) Dintre instalațiile industriale menționate la rubrica A punctul 3 din anexa I, se face referire în special la instalațiile care produc DDT în alt loc decât amplasamentul de producție și la industria producătoare de dicofol.

(4) Dacă evacuările anuale nu depășesc 1 kg pe an, se poate introduce o procedură de control simplificată.

(1) „Limita de detecție" xg a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei anumite metode de lucru, și care poate fi diferită de zero.

(2) Suma izomerilor 1,1,1-tricloro-2,2 bis (*p*-clorofenil) etan;
1,1,1-tricloro-2 (*o*-clorofenil)-2- (*p*-clorofenil) etan;
1,1,1-dicloro-2,2 bis (*p*-clorofenil) etilen și
1,1,1-dicloro-2,2 bis (*p*-clorofenil) etan.

(3) Articolul 5 se aplică DDT-ului dacă se identifică alte surse decât cele menționate în prezenta anexă.

(4) Număr CAS (Chemical Abstract Service).

Rubrica B (46): Obiective de calitate

Mediu	Obiectiv de calitate	Unitate de măsură	De respectat începând cu data de
Ape interioare de suprafață Ape de estuar Ape litorale, altele decât apele de estuar Ape teritoriale	10 pentru izomerul para-para- DDT 25 pentru DDT total	µg/l	1.1.1988

Rubrica C (46):Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință pentru detectarea prezenței DDT-ului în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat. Limita de detecție (1) pentru DDT total este de aproximativ 4 µg/l pentru mediul acvatic și de 1 µg/l pentru efluenți, în funcție de numărul de substanțe străine prezente în probă.

2. Metoda de referință care trebuie folosită pentru detectarea DDT-ului în sedimente și în organisme este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după pregătirea adecvată a probelor. Limita de detecție (1) este de 1 µg/kg.

3. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de ± 50 % pentru o concentrație care reprezintă de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție (1).

III. **Dispoziții speciale pentru pentaclorofenol (nr. 102)** (2) (3)

Nr. CAS 87-86-5 (4)

STANDSTILL: Concentrația de pentaclorofenol în sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească în mod semnificativ în timp.

Rubrica A (102): Valori limită pentru standardele de emisie

Tipul instalației industriale (1) (2)	Tipul valorii medii	Valoare limită exprimată ca		De respectat începând cu data de
		g/tonă de substanțe produse/capacitate de utilizare	mg/l de apă evacuată	
Producere de pentaclorofenat de sodiu prin hidroliza hexaclorbenzenului	Lunar	25	1	1.1.1988
	Zilnic	50	2	1.1.1988

(1) Dintre instalațiile industriale menționate la rubrica A punctul 3 din anexa I, se face referire în special la instalațiile care produc pentaclorofenat de sodiu prin saponificare și la cele care produc pentaclorofenol prin clorurare.

(2) Dacă evacuările anuale nu depășesc 3 kg pe an, se poate introduce o procedură de control simplificată.

(1) „Limita de detecție" xg a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei anumite metode de lucru, și care poate fi diferită de zero.

(2) Compusul chimic 2,3,4,5,6-pentacloro-1-hidroxibenzen și sărurile acestuia.

(3) Articolul 5 se aplică pentaclorofenolului, în special utilizării acestuia în tratarea lemnului.

(4) Număr CAS (Chemical Abstract Service).

Rubrica B (102): Obiective de calitate

Mediu	Obiectiv de calitate	Unitate de măsură	De respectat începând cu data de
Ape interioare de suprafață Ape de estuar Ape litorale, altele decât apele de estuar Ape teritoriale	2	µg/l	1.1.1988

Rubrica C (102):Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință care trebuie folosită pentru detectarea prezenței pentaclorofenolului în efluenți și în mediul acvatic este cromatografia în fază lichidă la presiune înaltă sau gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat. Limita de detecție ([1]) este de 2 µg/l pentru efluenți și de 0,1 µg/l pentru mediul acvatic.

2. Metoda de referință pentru detectarea pentaclorofenolului în sedimente și în organisme este cromatografia în fază lichidă la presiune înaltă sau gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după pregătirea adecvată a probelor. Limita de detecție ([1]) este de 1 µg/kg.

3. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de ± 50 % pentru o concentrație care este de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție ([1]).

([1]) „Limita de detecție" xg a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei anumite metode de lucru, și care poate fi diferită de zero.